

Arrest

nr. 152 241 van 10 september 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X
3. X
4. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 22 december 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 november 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. In hoofde van eerste verzoeker wordt op 18 november 2014 een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten, gemotiveerd als volgt:

“De heer:

Naam, voornaam: [...] *Nationaliteit:* Servië

Wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

Binnen 0 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van de volgende feiten:

° Krachtens artikel 7, eerste lid, 12° van de wet van 15 december 1980, is hij het voorwerp van een inreisverbod:

Om 20 augustus 2014 werd er een inreisverbod van 2 jaar betekend aan betrokkene.

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar [0] dagen verminderd omdat:

° 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten die aan hem betekend werden, het meest recente werd aan hem betekend op 20.08.2014.”

1.2. Een identiek gemotiveerd bevel om het grondgebied te verlaten wordt genomen in hoofde van tweede verzoekster en haar twee minderjarige kinderen. Dit is de tweede bestreden beslissing.

1.3. In hoofde van derde verzoekster wordt een bevel om het grondgebied te verlaten genomen dat luidt als volgt:

“De mevrouw:

Naam, voornaam: [...]

Nationaliteit: Servië

Wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

Binnen 0 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van de volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, is hij een vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd:

Betrokkene zou samen met haar moeder in België aangekomen zijn op 07.02.2010. Er werd een asielaanvraag en een aanvraag 9ter ingediend. Het verblijf werd toegestaan tot zolang het onderzoek naar de asielmotieven en de medische elementen liep. Betrokken werd naar aanleiding van de aanvraag 9ter in het bezit gesteld van een A-kaart. Vermits de opgestarte procedures werden afgesloten met een negatieve beslissing (noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire bescherming werden aan betrokkene toegekend en de aanvragen 9ter werden uiteindelijk afgesloten met een negatieve beslissing), is het verblijf van betrokkene niet langer gewettigd. De termijn van 90 dagen op een periode van 180 dagen, is inmiddels ruimschoots overschreden

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar [0] dagen verminderd omdat:

o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat aan haar betekend werd op 20.08.2014."

Dit is de derde bestreden beslissing.

De vierde bestreden beslissing is gesteund op identieke motieven en werd genomen in hoofde van vierde verzoeker.

2. Over het beroep in zoverre het is gericht tegen de eerste en tweede bestreden beslissing

2.1. Wat de eerste twee bestreden beslissingen betreft, stelt de Raad vast dat zij zijn gesteund op artikel 7,12° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat luidt als volgt:

"Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven: [...] 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is."

2.2. In de bedoelde beslissingen wordt verwezen naar een inreisverbod dat op 20 augustus 2014 werd betekend aan de betrokkenen.

2.3. De Raad stelt vast dat de bedoelde inreisverboden werden vernietigd bij 's Raads arrest nr. 138 517 van 13 februari 2015, zodat zij met terugwerkende kracht uit het rechtsverkeer zijn verdwenen en worden geacht nooit te hebben bestaan. Aangezien de thans aangevochten bevelen precies hun rechtsgrond vinden in de vernietigde inreisverboden, rechtsgrond die dus moet worden geacht nooit te hebben bestaan, moeten zij ook worden vernietigd. De exceptie van de verwerende partij, gesteund op het feit dat de verwerende partij in het onderhavige geval een gebonden bevoegdheid heeft, kan aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk doen.

3. Over het beroep in zoverre het is gericht tegen de derde en de vierde bestreden beslissing

3.1.1. Een eerste middel gaat als volgt:

"2.3.1. Accessorium sequitur principale

Niettegenstaande het feit dat uit art. 7 Vreemdelingenwet een gebonden bevoegdheid kan worden afgeleid, dient vastgesteld dat de Staatssecretaris pas overgaat tot afgifte van het bevel na betekening van de beslissing m.b.t. de aanvraag om machtiging tot verblijf o.g.v. art. 9ter Vreemdelingenwet.

Door aldus te handelen erkent zij dat de uitkomst van deze aanvraag bepalend kan zijn voor het al dan niet afleveren van het bevel om het grondgebied te verlaten. (zie in dezelfde zin RvV 138 413 (dd. 28.01.14)

Een en ander blijkt uit het feit dat

- *De beslissingen op dezelfde datum tot stand komen;*
- *Door eenzelfde attaché worden genomen;*
- *Op eenzelfde dag worden betekend;*

Tegen de beslissingen van onontvankelijkheid werd eveneens een annulatieberoep ingediend.

Gelet op de uit te spreken nietigverklaring van de kwestieuze beslissingen, dienen ook de bestreden bijlagen 13 (dit zijn volgbeslissingen) te worden vernietigd."

3.1.2. Verzoekers doelen op het beroep dat werd ingediend bij de Raad tegen het onontvankelijk verklaren van een aanvraag op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en dat bij de Raad gekend is onder het nummer 165 892.

3.1.3. Met het arrest nr 152 241 van 10 september 2015 werd het voormelde beroep verworpen, zodat dit middel alleen al om die reden niet dienstig kan worden aangebracht.

3.2.1. In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Het middel gaat als volgt:

“Art. 74/ 13 Vreemdelingenwet bepaalt:

“ Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

In casu heeft de Staatssecretaris kennis van het gegeven dat er twee minderjarige kinderen zijn, op schoolplichtige leeftijd, B. en S..

Beide kinderen gaan naar school. (zie stukken)

Daarbij komt dat de jongste zoon, S., school loopt in het buitengewoon en gespecialiseerd onderwijs.

In Servië zijn geen scholen aanwezig die dit bijzonder onderwijs kunnen aanbieden.

De Staatssecretaris is hiervan op de hoogte aangezien deze elementen ook werden ingeroepen in het kader van de aanvraag om machtiging tot verblijf o.g.v. art. 9bis Vreemdelingenwet.

Hieruit vloeit voort dat een kind steeds de mogelijkheid moet kunnen genieten om een schooljaar dat reeds werd aangevat, ook te voltooien; zulks is evident in het belang van het kind.

In casu werd de bestreden beslissing betekend na het aanvangen van het schooljaar .

De bestreden beslissing houdt op geen enkele wijze rekening met dit element; evenmin wordt rekening gehouden met het reeds door de kinderen afgelegde schooltraject in België (gedurende meerdere schooljaren) en de opportuniteit voor de kinderen om hun schoolopleiding hier te voltooien (i.p.v. te onderbreken).

De bestreden beslissing is derhalve manifest strijdig met art. 74/13 van de Vreemdelingenwet, aangezien de belangen van de kinderen (bij het voorzetten van hun opleiding) niet eens in overweging worden genomen.”

3.2.2. De Raad stelt vast de bedoelde argumentatie geen betrekking heeft op de situatie van de derde en vierde verzoekende partij, beide meerderjarig en het voorwerp van de derde en vierde bestreden beslissing, doch op die van hun broer en zus. Deze twee kinderen waren het voorwerp, samen met hun moeder, van de tweede bestreden beslissing. De verzoekende partijen tonen dan ook niet aan dat de verwerende partij in casu bij de totstandkoming van de derde en vierde bestreden beslissing rekening moest houden met, dan wel motiveren over elementen die geen betrekking hebben op de personen die er het voorwerp van uitmaken. Het middel, gesteund op artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet specifiek in het licht van de situatie van de broer en zus van de huidige verzoekende partijen, kan dan ook niet worden aangenomen.

Ten overvloede kan nog worden gewezen op het gestelde in het arrest nr 152 241 in de zaak 165 892:

“2.2.5. In een derde middelonderdeel voeren verzoekers aan dat zij het niet beschikbaar zijn van het buitengewoon onderwijs voor één van de kinderen en de medische problematiek in hoofde van de moeder van verzoekster en het risico op herbeleving bij terugkeer, nadrukkelijk hadden ingeroepen en dat deze elementen op generlei wijze worden ontmoet, zodat een schending van de materiële motiveringsplicht voorligt.

De Raad stelt het volgende vast:

De aanvraag die heeft geleid tot de thans bestreden beslissing werd ingediend door Z.S., R.S. (de beide ouders van de huidige verzoekende partijen), de beide verzoekende partijen en twee andere kinderen van het gezin. De verwerende partij heeft het nodig geacht om afzonderlijke beslissingen te nemen over deze aanvraag in hoofde van de huidige verzoekende partijen. In het verzoekschrift verzetten zij zich niet tegen deze handelwijze. In die optiek kunnen zij de verwerende partij dan ook niet ten kwade duiden dat zij in de onderhavige beslissing slechts heeft gemotiveerd over de elementen die in hoofde van de twee verzoekende partijen werden aangevoerd. De verwerende partij moet over de aanvraag in zoverre zij werd ingediend door de moeder en de broer van de verzoekende partijen uitspraak doen in een afzonderlijke beslissing die zo nodig in rechte kan worden bestreden. De verzoekende partijen hebben overigens, in de geschetste context, niet de hoedanigheid om grieven die niet op hun persoon betrekking hebben, aan te voeren.

Het derde middelonderdeel kan niet worden aangenomen.”

3.2.3. Het tweede middel is niet gegrond.

4. Korte debatten

De eerste en tweede bestreden beslissing moeten worden vernietigd. De verzoekende partijen hebben voorts geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de derde en vierde bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, in zoverre ze is gericht tegen de eerste en tweede bestreden beslissing, zonder voorwerp verklaard, en voor het overige samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 november 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan respectievelijk eerste verzoeker en tweede verzoekster en haar twee minderjarige kinderen, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing in zoverre ze is gericht tegen de in artikel 1 vernietigde beslissingen is zonder voorwerp.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden voor het overige verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend vijftien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS